60ste Jaargang. — № 44. Zaterdag, 3 April 1920.

ABONNEMENT:

Men schrijft in te Tongeren Drukkerij COLLÉE.

Abonnementsprijs 5 fr.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

15 centiemen het nummer.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:

Voor de aankondigingen buiten de provinciën Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 8, Place des Martyrs, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, PARIJS en 105, Cheapside, LONDEN.

TONGEREN, 3 APRIL 1920.

PASCHEN.

Welke zoete en zalige gevoelens verwekt het Paaschfeest niet in onze zielen!

Voelen wij ons hart niet warmer slaan, vloeit ons bloed niet frissicher door onze aderen, achten wij ons niet meer mensch, niet vrijer en beter, wanneer wij de heldere Paaschklokken over steden en velden hooren juichen?

Paschen is immers het feest der Verrijzenis!

De verrijzenis van eenen God die zijne goedheid wilde bewijzen! De verrijzenis der verdrukte onschuld!

Allen die lijden en strijden, allen die bukken onder de roede van onrecht en opprammelsch, allen die kampen voor de rechtveerdigheid in het aanzien der onrechtveerdige wereld, allen worden uitgenoodigd op het Paaschfeest.

Christus was hun voorganger en voorbeeld. Strijder voor het Recht was Hij van nature.

En wat zagen wij?

Zijn werk vervolgd, zijne leering gelasterd, hij zelf als baanstrooper gekruist.

Phariseërs triomfeerden en zagen met eene duivelsche voldoening hun slachtoffer den Golgotha beklimmen, denkende dat alle gevaar voor hunne voorrechten nu verdween was.

Ijdele hoop!

Het Recht is God.

De zaadjes door den God-Mensch rondgestrooid kiemden en groeiden en elke druppel van zijn bloed bevruchtte.

Ook heden, eilaas, gelijk toen, wordt God in zijn heilig Recht gelasterd.

Maar het zaad is gestrooid en kiemen zal het! Het Recht is God.

En worden wij om hen vervolgd, ze zijn ook onze kracht.

Een oud vlaamsch spreekwoord zegt:

Dis op God betrouwt,
Heeft op geen zand gebouwd.

Welnu, wij blijven bij die spreuk.

Wij keeren den rug naar aard, spot en laster en andere gewetenloosheid om met kracht voor de rechtveerdigheid te strijden.

JEZUS' VERRIJZENIS.

Dikke duisternissen wegen
Op de steden op de wegen....
't Aardrijk zucht in bangen nood,
Want zijn Schepper nu is dood.

Angstig siddrend, stille stenend
Om de Godsmoord keenend, weenend,
Treurt het veld van Judea
Rond de bloedplaats Golgotha.

Maar een glans is dra verschenen...
Duisternissen zijn verdwenen. —
Jezus is verrezen, ja,
Gallemt, Alleluia!

Om zijn godheid te betoonen
En zijn liefdewerk te bekroonen, —
Hij, met hoon en schand beladen,
Is nu heerlijk opgestaan.

Bergen, heuvlen, torens dansen,
't Juicht tot aan des hemels transen,
Lijk Hij, Jezus, had voorzeid,
Stond Hij op vol heerlijkheid,

Moge Jezus' lichtglans stralen
Tot des werelds verste palen, —
U, Verlosser, loven wij,
Dat uw Naam gezegend zij!

Menschdom, wil nu ook verrijzen
Tot deugd en Jezus prijzen.
Daar en in den weg der deugd,
Daar is heil en ware vreugd.

Want bederf is hoog ges egen
En verkankert alle wegen.
Ah! een vuile walm verspreidt
Zijnen geur vol walgelijkheid.

Lijk haar stichter werd versmaden,
Wordt de Kerk met smaad beladen;
Wordt belasterd en geboond
En met smert en leed beloond.

Ha! de redplank vastgegrepen,
Eer wij al ten gronde slepen.
Met U Priesters, strijden wij,
Met U, voor U, t'allen tij.

Z. HOLLEVOET.

Landbouwkronijk

Het Syndikaat van Hengstenhouders in Limburg.

(Vervolg.)

Buitendien is den hengstenhouder verantwoordelijk voor alle ongevallen die de merrie treffen bij de dekking, en alle ongevallen die den hengst treffen blijven ten laste van den hengstenhouder.

Het is genoegzaam bekend dat het aanbouden van een mannelijke voortteler ten dienste van de openbare dekking niet zonder gevaar is voor de gezondheidstoestand van den veestapel. Menigmaal brengen de merriën, van wijd en breed samenkomende, de kiemen mede van besmettelijke ziekten die eerst en vooral den veestapel van den hengstenhouder aantasten.

Het is bewezen, en door de gezonde rede en door de praktijk, dat het invoeren van een goede dekhengst niet alleen den paardenkweek van zijne bezitter maar ook dien van het omliggende merkelijk verbeterd. Het invoeren van een goede dekhengst, is eene wel laad voor de merriehouders van gansch de streek.

Er kunnen niet genoeg goede hengsten ingevoerd worden. De kleine kweekers moeten hieraan de groote kweekers, zoo zij gezond redeneeren dankbaar zijn en ben hunne dankbaarheid betuigen; zij moeten erkentelijk zijn jegens degenen, afzonderlijke personen of syndikaten die zich groote geldelijke opoffeningen getroosten voor het welzijn van onze paardenkweek in 't algemeen.

Wij vernemen voldoende bewezen te hebben dat de eischen der hengstenhouders ontegensprekelijk billijk zijn.

Wij gaan zelf verder: het is gewenscht ten voordeele van den paardenkweek dat de dekprijs stige, om de hengstenliefhebbers er toe te brengen van altoos meer en meer geld te besteden noodzakelijk voor den aankoop der beste hengsten.

En ik raad de kleine landbouwers aan — en die raad komt van een hunner — van hunne merriën bij de hengsten te brengen zonder aandacht te geven op den dekprijs; zo doen overigens de kleine kweekers in Brabant en in Henegouwen en dit zijn immers onze meesters in het vak. Voortaan moeten, in eigen interest de kleine kweekers de afgekeurde hengsten en andere slechte hengsten op zij laten! En zoo zij dezen raad volgen dan zullen ook zij prijsdieren kweeken en niet meer moeten tenachtere staan, ten deze opzichte voor de groote kweekers.

En zoo de kleine kweekers meenen dat de hengstenhouders te veel verdienen met hunne dekhengsten, daar beschuldigen hun niets van zich in een syndikaat aan een te sluiten om gezamelijk een goed dekpaard voor de dienst hunner merriën aan te koopen.

DE SENAAT

Vraag van den heer **Meyers**, aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, 2 Maart:

De eerbied, aan de nagedachtenis onzer soldaten verschuldigd, noopt er mij toe den achtbaren minister te wijzen op het slechte onderhoud van sommige graven die op het platteland alleen of in groepen verspreid liggen.

De toestand waarin sommige begraafplaatsen van slachtoffers der groote tragedie langs de spoorwegen verkeeren, is pijnlijk om zien.

Enkele dagen geleden verklaarde de achtbare minister van landsverdediging, dat het onderhouden der begraafplaatsen ter studie ligt en dat op het graf van elken doode een klein steenen gedenksteeken met alle nuttige aanwijzingen verrijzen zou.

Dergelijke maatregelen kunnen alleen goedgekeurd worden.

Is de achtbare minister van binnenlandsche zaken niet van oordeel dat, in afwachting van afdoende beschikkingen, zijn departement aan de plaatselijke besturen onderrichtingen diende te verstrekken tot het verleenen van opletende zorgen aan de geheiligde graven?

Antwoord. — Zooals de achtbare senator opmerkt, behoort het vraagstuk meer in het bijzonder tot de bevoegdheid van den minister van landsverdediging, die artikel 4 van de wet in dato 14 Juni 1919 rakende het onderhoud der militaire begraafplaatsen heeft toe te passen. Ik zal aan mijn achtbaren collega vragen, welke beschikkingen kunnen getroffen om aan de gemeenten het onderhoud der afgezonderde graven op te leggen.

De nieuwe huishuurwet.

Hare beschikkingen volledigen en wijzigen op belangrijke punten de bestaande wetgeving.

De minister van justicie, M. Vandervelde, heeft medegedeeld dat hij na het Paaschverlof een wetsontwerp zal indienen op de huishuren, tot samenordening en wijzigingen der wetten van verleden.

De wetgevingsraad heeft dit nieuw ontwerp onderzocht.

Wat de ontslagingen en de uitstellen aangaat zullen de schikkingen der wet van 30 April in voege blijven, behalve dat de ontslaging voor huisburen, die de 600 fr. niet te boven gaat zou kunnen toegepast worden op al de onroerende goederen der Brusselsche omgeving.

Voor huurverbrekingen zouden de schikkingen der wet van 30 April 1919 behouden blijven, behalve dat de aanzeggingen dienen gedaan, binnen de drie maanden volgend op het in voege komen der nieuwe wet.

Deze zou aan de huurders het recht geven in de door hen betrokken lokalen te blijven, aan de voorwaarden van den huurceel van af den dag van afloop der huurceel tot aan den correspondeerenden datum van het jaar 1923.

Zij die genoten hebben van de schikkingen der wet van 15 Oogst zouden de voordeelen behouden die hen toegestaan werden voor het tijdsbestek, door deze laatste wet bepaald.

De verlenging zou met volle recht verworven zijn, uitgezonderd in geval de eigenaar ernstige redenen van weigering zou kunnen aanvoeren, in welk geval de rechter zou oordeelen.

Indien twee maanden na het ontslagen van den huurder het lokaal niet bezet is door den eigenaar of zijne verwanten, kan die huurder schadeloosstelling eischen of zelfs het herbetrekken van het lokaal, en alle inmiddels door den eigenaar toegestaan huurceel zou van nul en geener waarde zijn.

Zelfs indien het lokaal van eigenaar veranderd, behoudt de huurder het voordeel der verlenging.

Tot in 1923 mag de huurprijs niet meer dan 30 0/0 hooger zijn dan op 1 Augustus 1914. Deze beschikking zou toepasselijk zijn op de huurceelen, die gesloten zouden worden, eens de nieuwe wet in voege, met uitzondering van de lokalen voor handels- of nijverheidsdoeleinden.

De verminderingen van den huurprijs, door die wet bepaald, zullen behouden blijven tot einde van het huurceel, welke ook de datum van afloop er van zij.

De sedert 1 Augustus 1914 gesloten huurceelen zouden herzien worden volgens de schikkingen der nieuwe wet.

Straffen van 50 tot 2000 fr. of van 8 dagen tot 3 maanden gevang, zijn voorzien tegen hen die met een doel van ongeoorloofde speculatie het opjagen van huurprijzen boven de door de wet voorziene grenzen hebben uitgelokt; dezelfde straffen zijn toepassenlijk op eigenaars, die een hooger huurprijs, dan dien door de wet bepalen, hebben geeischt.

Overtredingen zullen onderworpen worden aan de correctioneele rechtbanken.

Alle ledigstaande woonvertrekken dienen aangeplakt, met vermelding van datum van het beschikbaar worden en van den huurprijs.

De wet erkent aan de gemeentebesturen het recht openstaande woonvertrekken op te eischen en ze te verhuren aan de door de wet voorziene voorwaarden.

Eindelijk zijn schikkingen voorzien voor in opbouw zijnde huizen. Eigenaars van die huizen kunnen van fiscale taksen ontslagen worden, ten einde den bouw van nieuwe onroerende goederen aan te moedigen.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Wie lust er een stukje?

In de rue Montorgueil, te Parijs, in de wijk der Hallen, kan men thans in de uitstalling van een poeldenier eene prachtige geslachte leeuwin zien hangen. Dit dier, welke over eenige dagen nog in eene diergaarde allerlei kunststoeren verrichtte, was plotseling zoo onhandelbaar, zoo woest geworden, dat de eigenaar zich verplicht zag het neer te schieten. De poeldenier in kwestie kocht het en verkoopt het thans aan 5 fr. het pond 't is geheel wat goedkooper dan kalfs-, ossen- of schapenvleesch en sommige Parijzenaars koopen het en smullen er lekker aan.

De Parijzenaars zijn, in den duren tijd niet vies gevallen. Ze gedenken zich hunne ouders, die, in de jaren 70 heel tevreden waren tegen hoogen prijs eene rat of een stuk hondenvleesch te kunnen kopen. Wie toch zou er ooit gaan aan denken zijn dat het vleesch der koningin van de woestijn eens op de tafel van Parijzenaars zou geprijkt hebben?

Amerika.

Een groote wervelstorm.

Een buitengewoon geweldige wervelstorm heeft gewoed in de streken ten Noord-Westen van Illinois, in enkele deelen van Ohio, Michigan, Indiana, Missouri, Wisconsin, Georgië en Alabama.

Een groot aantal personen zijn gedood.

Men schat de schade op verscheidene millioenen dollars.

Verscheidene honderden gebouwen zijn letterlijk weggevaagd.

Duizenden en duizenden inwoners zijn zonder dak en de gasthuizen zijn overal gevuld met gewonden.

Het is te verwachten dat verscheidene dagen zullen verloopen vooraleer men volledige bijzonderheden over de ramp zal hebben.

Inderdaad, de telefonische en telegrafische gemeenschap is overal doorgesneden.

Verscheidene verwoeste streken zijn van alle gemeenschap met de buitenwereld afgesneden.

De omvang van de ramp kan dus oomogelijk reeds nauwkeurig opgegeven worden.

Men geloift dat zij veel erger zal zijn dan de inlichtingen, die men nu bezit, het laten voorzien.

In zooverre nu reeds bekend zijn er in deze streek van Atlanta 74 personen omgekomen, en meer dan 100 gekwetst.

Bovendien zijn er duizenden zonder dak.

Eerst nu begint men zich rekenschap te geven van den omvang der ramp.

Te La Grange zijn er 50 dooden; te West-Point 10; te Millner 1; te Bacou 1; te Alexander-city, in het district Alabama, 11; te Agricola 5.

De slachtoffers zijn meerendeels blanken.

* *

Chicago, 26 Maart. — De cyclone heeft te Chicago 29 slachtoffers gemaakt; in den Staat Ohio 24; in den Staat Indiana 7; in den Staat Michigan 5; in Wisconsin 1; in Missouri 1.

De stoffelijke schade is overgroot.

De Gebeurtenissen in Duitschland.

Het program der nieuwe regeering.

De eerste zitting van het nieuwe ministerie-Müller had plaats zonder eenig bijzonder uiterlijk vertoon. De tribunes waren volledig bezet.

Onmiddellijk na de opening der zitting werd de nieuwe ministerlijst voorgelezen, waarna het werkprogram van dit nieuwe regeering werd ontvouwd.

De Rijkskanselier spreekt zijn ontevredenheid uit over het feit, dat weer een koalitie is gevormd op demokratischen grondslag. Hij beweert dat de demokratische regeeringsvorm de eenige mogelijke is voor Duitschland. Dan komt hij te spreken over den staatsgreep en geeft de belofte, dat met strengheid tegen de bedrijvers zal worden opgetreden.

Dan volgt de voorlezing van de werkzaamheden, die de Nationale Vergadering nog heeft af te doen, waaronder de maatregelen tegen de woekeraars en smokkelaars.

Thans gaat de Rijkskanselier over tot de bespreking der buitenlandsche politiek. Hier verklaart Müller met nadruk, dat de bezetting van den ministersetel voor buitenlandsche zaken slechts een voorloopige is. De koers van de buitenlandsche politiek zal gelijk blijven aan den ouden.

Verder bespreekt de Rijkskanselier over de verhouding tot Frankrijk en herrinnert aan de laatste kamerrede van Millerand, die de hervattingen der ekonomische betrekkingen met Duitschland van de onvoorwaardelijke vervulling van het vredesverdrag afhankelijk wenscht te maken. Dr Müller verklaart, dat de Duitsche regeering alle verplichtingen heeft vervuld, waarvan de vervulling in haar vermogen lag en wijst er op, dat de hervattingen der handelsbetrekkingen tusschen Duitschland en Frankrijk niet slechts voor deze beide landen een noodzakelijkheid is, doch voor geheel Europa, want de val van Duitschland zal ook zijn betreurenswaardigen invloed op andere landen hebben.

Vervolgens over de toestanden in het Roergebied sprekende, bespreekt de kanselier de eischen, die Frankrijk aan Duitschland heeft gesteld voor de toelating van troepen in het bezette gebied tot herstel van de orde, waarbij het binnenrukken van Fransche troepen in de onzijdige Duitsche zône en de bezetting van Frankfort a/d Main, Hanau enz. verlangd werd. De Duitsche regeering heeft deze eischen zooals van zelf spreekt afgeslagen. De minister besluit dit deel zijner rede aldus: De arbeid, dien wij in het Roergebied hebben verricht, hebben wij verricht in 't belang van de Europeesche demokratie, want het herstel der orde in het Roergebied beteekent de afwending van een gevaar van geheel Europa.

De westland in het Roerbekken.

De algemeene werkstaking is in beginsel besloten; zij zal beginnen zoodra de regeeringstroepen hun opmarsch beginnen of eenige gewelddpleging tegen arbeiders geschiedt.

De toestand in het Roerbekken is nog verslecht.

De communisten hebben de hand gelegd op al de bankenpositos te Dortmund, Duisburg en en Gelsenkirschen.

Levensmiddelen worden tegen bons opgeeicht.

De spoorwegen zijn aangeslagen voor het vervoer van het roode leger.

De regeering hoopt nog tot een vredelievende oplossing van den opstand in Roerbekken te komen, door zich te onthouden van nutteloze strafmaatregelen.

Zij zal enkel ten langen leste geweld aan wenden.

Onderwerpingen.

De Spartakisten beginnen te begrijpen dat zij den strijd niet lang meer zullen kunnen volhouden. Het noergebied is, voor de voedingskwestie, geheel en gansch afgezonderd, zoowel van het overige van het rijk, als van het bezette gebied en als van Holland. Hunne pogingen, om met Holland een ruilhandel van eetwaren tegen steenkolen in te richten, zijn mislukt, zoodat zij beelemaal afgesloten zijn. De nood begint er reeds erg te nijpen. Ook hebben talryke roode komitenen aan het ultimatum der regeering toegeven, onder andere te Essen, te Ludenscheim, te Bochum, enz.

Sport.

Voetbal

Paschdag om 3 u. wordt op het Sportplein te Tongeren, de grootste voetbalmatch gespeeld die tot nu toe in Limburg plaats had.

Union St Gilloise tegen *Cercle Sportif Tongr.*

De kampioenen van België (réserve-afdeeling) zullen hunne uiterste poginge aanwenden om eene overwinning te meer aan te teekenen, en den wereldroem hunner maatschappij ook in Limburg, hoog te houden. De Zwartgroenen, die tekens als zij volkomen optreden, onklopbaar zijn op eigen veld, willen kost wat kost, den Brusselaren bewijzen, dat Limburg ook nog daar is, en zij geene tegenstrevers vrezen!

Zwart groenen, drie maal kampioen van Limburg, gedenkt uwe overwinningen op Stade Louvaniste, Entente Liége, F. C. Liége enz.

De strijd zal hevig zijn! Allen er naar toe om onze limburgsche Sportmannen aan te moedigen!

Stads- & Provincieniuws

Officieel Bericht.

De Medalie van Koning Albert met eenmaal gestreept lint, is verleend aan M. Smeets Lodewijk, te Wimmertingen.

— Het Burgerlijk Kruis 1ste klas 1914-1918 is verleend aan M. Convents Constant, te Tongeren; Mevr. Heylen, geboren Van Hees Maria, te Lommel.

— Bij Koninklijk besluit van 24 Maart 1920, is M. Suyers (P. L. J.) notaris te Alken, plaatsvervangend rechter in het vredegerecht van het kanton Borgloon benoemd, ter vervanging van M. Réard, die tot een ander ambt geroepen is.

Tongeren. — *Vrouwengilde.* — *Strijd tegen het duur leven.* — Op maandag 12 April aanstaande, om 7 1/2 ure 's avonds, zal in de zaal van den Volksbond eene voordracht met lichtbeelden gegeven worden, over het gebruik van bevroren vleesch.

Wij raden dringend al de huisboudsters aan naar deze belangrijke voordracht te gaan luisteren, daar wij verhopen dat zij binnen kort zal gevolgd worden door den verkoop van dit zoo voordeelige vleesch.

Ziedaar den strijd tegen het duur leven, niet in woorden, maar in daden, want toekomende week komen wij terug op deze belangrijke kwestie.

— De proeven die genomen werden met den «**Hêtre Siroop**» overtroffen de verwachtingen van de dokters. Geene verkoudheid, luchtpijpaandoening, asthma, bronchitis, bleeft ongenezen, de tuberculosis trad in eene nieuwe phasis waarover wij later zullen spreken. Wij kunnen daarom niet genoeg aanraden van zoo gauw men hoest, verkoudheid voelt of aan longen lijdt, dadelijk bij zijn apotheker eene flesch «Hêtre Siroop» te gaan halen. Te bekomen te Tongeren bij alle apothekers.

— *Sterfgeval.* — Woensdag had in de parochiekerk van St-Jan alhier de plechtige lijkdienst plaats van M. Hubert Schmidt, echtgenoot van Dame Victorine Grégoire, in onze stad overleden in den ouderdom van 55 jaren, na eene langdurige en pijnlijke ziekte, voorzien van de laatste Hll. Sakramenten.

Het afsterven van M. Schmidt werd te Tongeren met oprechte deelneming vernomen; immers, zijn minzamen omgang met iedereen, hadden hem de achting van al onze medeburgers verworven.

Aan de geachte familiën, door dit afsterven in rouw gedompeld, bieden wij de uitdrukking van ons christelijk rouwoeklag.

LUIK.

St-Lambertusplaats, 28,

Au Nouveau Monde

HOTEL — KOFFIEHUIS — RESTAURANT.

— *Bekendmaking.* — Op voorstel van de Centraal Commissie tot herstel der haardstede van den gedemobiliseerde militaire, heeft de Minister van National Verweer, tot heden, talryke uitbetalingen laten doen aan de gedemobiliseerden die zich tot de Rechterlijke Arrondissementscommissie gewend hebben om eene vergoeding tot herstel der haardstede te bekomen.

Het totaal dezer uitbetalingen beloopt alreeds verscheidene honderd duizend frank.

Rekening houdende met het overgroot getal aanvragen die nog lederen dag aan de verscheidene commissies toekomen, zal het tijdstipt, voor hetwelk de aanvragen den laatste moeten toekomen, en dat eerstens vastgesteld was op 31 Maart 1920, verschoven worden op 30 Juni 1920. Dit tijdstip zal niet meer verlengd worden.

— *Electrieke verlichting.* — De Gemeenteraad, rekening houdende van den bijzonderen toestand voortkomende uit de duurte der bestaanmiddelen en het verslijt der kleeding, waaraan de bedienden der centraal, voornamelijk zijn blootgesteld, is verplicht geweest hunne lonen op behoorlijke wijze te verhoogen; van een anderen kant zijn de prijzen van steenkolen, olie en dergelijke in groote mate gesteigen.

Hieruit spruit dat eene meerdere opbrengst van dezen dienst geeischt moet worden en dem prijs der verlichting met 1ste April aanstande van 80 centiemen op fr. 1 per allowat, en die der motorkracht van 35 op 45 is moeten gebracht worden.

Tongeren, den 31 Maart 1920.

De Burgemeester,
FERNAND DELYGNE.

DE ZWARTE BEDELAAR

NAAR HET FRANSCH VAN

PAUL FÉVAL.

17e VERVOLG.

— Welnu? vroeg zij, hare stem latende zakken en haar vertrouweling dichter naderende, wat te doen?

— Zijt gij vast besloten?

— Maar ik heb geene keuze.

— Luister dan...

De mulat ging op zijn gemak zitten, hetgeen hij nimmer deed als hij met de markiezin alleen was, doch de enkele gedachte van een gemeenschappelijke misdaad maakte hen tot elkanders gelijken.

— Morgen, zegde hij, vertrekt gij naar het kasteel de Rumbrye. M. de markies heeft Xavier in mijne tegenwoordigheid uitgenoodigd hem te komen bezoeken. Schrijft hem van uwe zijde...

— Neen, neen, riep de markiezin met levendigheid uit, de brief kon...

— Gij hebt gelijk. Gij moet u niet in gevaar stellen; ik belast mij met hem te schrijven. Alleenlijk zult gij M. de Rumbrye verwittigen, dat gij mij uitgenoodigd hebt.

— Afgesproken.

— Het overige gaat mij aan. Tot morgen, goede meesteres; wij zullen elkander in het kasteel de Rumbrye wederzien.

De mulat ging heen.

Zoodra hij op straat was, schokte een zenuwachtige lach zijne borst. Hij begon allerlei gebaren te maken en hallluid te spreken, zoodat de voorbijgangers hem voor krankzinnig aanzagen.

— Ik haat haar, mompelde hij, ik haat haar! O! ik haat haar! Het gaat ook te ver. Om mij op haar te wreken, zal ik alles doen... Alles! Ik zal zelfs moorden als het moet, maar ik zal op mijne beurt haar meester zijn; haar meester na haar slaaf geweest te zijn en dan... O! ik zal haar hart verbrijzelen!

Hij ging een koffiehuis binnen, waar hij vlug eenige regels schreef. Daarop vouwde hij zijn brietje dicht, richtte het aan Xavier en liet het naar den post brengen.

Het werd laat. Xavier was naar huis gegaan en verwonderde er zich sterk over, dat Carral zich sedert het gebeurde van den morgend nog niet in hunne woning vertoond had. Het zij uit verachtigheid, het zij met opzet, de bedelaar had hem niet gesproken van den geheimzinnigen brief, dien Carral aan den kommissaris van policie gezonden had.

Xavier koesterde dus daaromtrent geen achterdocht tegen hem. Daarbij had hij den tijd niet om zich met zulke ondergeschikte zorgen bezig te houden. Zijn lot was sinds eenige uren zoodanig veranderd! Voortaan had hij een verleden; hij mocht aan eene toekomst gelooven.

Voorzeker, zijne tegenwoordige positie was verre van schitterend en de openbaring van Neptunus had hem niet opzeer al de sporten van de maatschappelijke ladder doen overstappen, zooals gewoonlijk in de romantische wisselingen der verdichte verhalen plaats vindt. Zijne afkomst bleef zeer eenvoudig en de geschiedenis zijner ouders was eene hoogst droevige.

Maar hij had kortstondig gevreesd de zoon van een neger, een bedelaar te wezen en zijn vader bleek een dapper krijgsman geweest te zijn.

Hij droeg een vervollen, zoo niet doorluchtigen naam, en wat de getrouwe dienaar, die te gelijk zijn beschermer was, ook mocht doen of zeggen, Xavier was vast voornemens dien openlijk te dragen.

Hij bezat een goed en edel hart, maar hij haakte er naar om dien naam te genieten, die zijne eer en zijn geluk uitmaakte. Hij was ongetwijfeld in staat 't grootsch der overdrijving in de gehoorzaamheid, welke de toewijding van Neptunus beneerschte te begrijpen, maar die zelfverloochening kenmerkte den staat, en onze eeuw weet zelfs niet meer aan God te gehoorzamen.

Neptunus stond hooger dan Xavier, en handelde daarbij kristelijker.

Xavier oordeelde zijne moeder en veroordeelde haar. Hij had ongelijk hoeveel zij verdiende veroordeeld te worden.

Xavier had hartstocht elijk naar de fortuin verlangd om Helena naderbij te komen; thans, zooals meestal in de eerste bedwelming van een onverhoopt geluk geschiedt, meende hij alle moeielijkheden te boven te zijn; zijne blijdschap verborg hem de hinderpalen, die tusschen hem en de erfgename van Rumbrye bleven bestaan.

Hij was verloren in dien doolhof van verwarde gedachten, die in menigte den mensch komen bestormen, wiens leven plotseling eene gelukkige wending genomen heeft, toen zijne kamerdeur opening. De zwarte bedelaar trad binnen. Hij droeg een pak onder den arm.

— Kleine meester, sprak hij, ik breng u uw eigendom.

Hij legde het pak op de tafel en vervolgde aldus:

— Misschien zult gij mij verwijten het te lang behouden te hebben, maar ik hield er zoo van 's avonds met mijne dierbare relikwieën te praten, alvorens mijne oogen voor den slaap te sluiten! Daarbij kendet gij uwe geschiedenis niet: die voorwerpen zouden voor u volstrekt geene waarde gehad hebben.

Xavier begreep wat het pak inhield. Hij opende het eerbiedig en spreidde op de tafel de verschillende voorwerpen uit, die wij als trofeen in het zolderkamertje van den bedelaar opgehangen zien hebben.

— Ziedaar dus alles wat mij van mijn vader blijft! prevelde hij tot zich zelven sprekende.

Bij die woorden werd Neptunus blijkbaar verlegen.

— Vergeef mij, kleine meester, stotterde hij. Xavier hoorde hem niet en vervolgde dus:

— Hoe naieverig ben ik op elk stuk waaruit deze geringe nalatenschap bestaat!

— Ik zal zou teruggeven, kleine meester, ik zal ze u teruggeven! sprak de zwarte nederig.

— Wat zult gij mij teruggeven, mijn goede vriend?

— Wees niet boos op mij, niet heeft mij zoo veel moeite gekost om er van te scheiden, kleine meester! Ondanks mij zelven, is de uniform aan mijne handen ontglipt, terwijl ik het pakket maakte. Ik wilde ze bij het andere voegen maar....

— Een enik bewoog zijn hoest.

— Maar ik zal thans alleen zijn in mijne woning, ging hij voort. Ik zal niets meer... niets meer van hem hebben! Als ik tot hem spreken zal, zal mij dan nog verstaan?

— Neptunus, hernam Xavier diep bewogen, de uniform mijns vaders is op hare plaats aan het hoofdeinde der legerstede van zijn getrouwen dienaar; ik geef ze u.

Ondanks zijne jaren, sprong Neptunus op van blijdschap.

— Heb dank! sprak hij. O! heb dank, kleine meester, gij zijt bijkans evengoed als hij.

Een bediende van het hotel bracht een brief, dien Xavier openbrak. Terwijl hij las, verheldere een uitdrukking van blijdschap zijn gelaat en weerkaatste zich, als in een spiegel, op het breede gelaat van den neger.

Na het lezen van den brief, ging Xavier een paar malen de kamer op en neer, als had hij de tegenwoordigheid van den zwarte vergeten. Hij dacht bardop:

— Ik zal gaan. Ik zal haar het geluk verhalen, dat God mij geschonken heeft. Ja! ik zal gaan! zulk eene gelegenheid verzuimen zou dwaasheid zijn... Neptunus, vervolgde hij, zich tot den bedelaar wendende, ik ga u voor eenige dagen verlaten, mijn vriend.

— Mij verlaten! antwoorde de zwarte ontroerd. Nu reeds!... Waarom?...

— Ik ga naar buiten.

— Ik zal er u volgen, kleine meester.

— Dat kan niet, Neptunus.

De neger liet het hoofd zinken; misschien dacht hij aan dezelfde woorden, die kapiteen Lefebvre te Sint Domingo tot hem gesproken had, toen hij hem verbood te volgen.

— Goede meester, sprak hij eindelijk op vasten toon, heeft bevolen over u te waken. Alles kan, alles moet, als het er op aan komt hem te gehoorzamen; ik zal hem gehoorzamen.

Plotseling scheen hem echter iets te binnen te schieten en hij hernam met bekommering:

— Gij hebt een vijand, kleine meester.

Het was een derde keer in twee dagen, dat Xavier eene dergelijke waarschuwing ontving.

— Kent gij hem, vroeg hij.

— Ik ken hem, en bij den naam van goeden meester heb ik reeds gezworen, dat ik hem zou dooden!

— Hem dooden! herhaalde Xavier, wat zijt gij haastig!

— Ik heb dengene mijner broeders gedood, die goeden meester getroffen had, hernam de bedelaar met woeste hartstochtelijkheid, ik ben sterk!

Daarop plotseling zijne stem verzachtende voegde hij er bij:

— Laat mij u volgen, kleine meester, ik smeek er u om, ik weet niet... ik zou net u eerder hebben moeten zeggen! de komst der policie in het speelhuis was geen louter toeval. Ik weet niet welk het doel van uw vijand was, maar gij zijt in een hinderlaag gelokt.

— Welke reden hebt gij omdat te gelooven?

— Ik heb het gezien.

Hier vertaalde de bedelaar hem het voorgevallene met den aan den Auvergnaat toegeworpen brief.

— En gij zijt er zeker van dat het Carral is? vroeg Xavier weifelend.

— Hoe laat vertrekt gij morgen? vroeg hij.

— Ik weet het niet... in den namiddag.

— Tot weerziens, kleine meester. Voor ik u volg, zal ik den tijd hebben, eenige uren aan mijne dagelijksche taak te wijden... Ik ga uwe moeder zoeken.

XII.

EEN VERTWIJFELENDE RIT.

Den volgenden morgend, daalde Neptunus reeds vroeg de vijf verdiepingen van zijn zolderkamertje af om zijn dagelijksche onderzoekingstocht te beginnen.

Hij had Parijs gedurende de laatste twintig jaren talloze malen in alle richtingen doorkruist. Hij had elk huis bespied, elke vrouw aandachtig gadegeslagen. Wier houding en ouderdom eenigszins overeenkwamen met de voorstelling die hij zich van Xavier's moeder gevormd had en gelijk zij hem nog voor den geest stond. Het zal wel niemand verwonderen, als wij zeggen, dat zoo eenig spoor het loon zijner standvastigheid geweest was.

Dien dag echter zou hij niet geheel doelloos rondzwerven. Hij had eene aanwijzing, zeer zwak wel is waar, maar die toch genoegzaam was om zijn moed aan te wakkeren.

Wordt vervolgd.

zijn... maar ik zal mij schuil houden, gij zult mij niet zien, niemand zal mij zien, tenzij...

Hij voleindigde zijne gedachte niet.

— Waar gaat gij heen? hernam hij.

— Naar het kasteel Rumbrye by A..., in het departement der Eure.

— Het is goed, gij hebt uw geld verspeeld; gij kunt er niet zonder zijn; mier...

Er klonk iets op den schoorsteenmantel. Xavier's gelaat bedekte zich met een gloeienden blos.

— Bloos niet, sprak Neptunus liefdevol; uw vader had mij meer dan dat gegeven: hij heeft mij vrijgemaakt. Het is eene schuld die ik betaal.

Bij die woorden ging hij naar de deur; maar op het punt van den drempel te overschrijden, keerde hij zich om.

— Hoe laat vertrekt gij morgen? vroeg hij.

— Ik weet het niet... in den namiddag.

— Tot weerziens, kleine meester. Voor ik u volg, zal ik den tijd hebben, eenige uren aan mijne dagelijksche taak te wijden... Ik ga uwe moeder zoeken.

XII.

EEN VERTWIJFELENDE RIT.

Den volgenden morgend, daalde Neptunus reeds vroeg de vijf verdiepingen van zijn zolderkamertje af om zijn dagelijksche onderzoekingstocht te beginnen.

Hij had Parijs gedurende de laatste twintig jaren talloze malen in alle richtingen doorkruist. Hij had elk huis bespied, elke vrouw aandachtig gadegeslagen. Wier houding en ouderdom eenigszins overeenkwamen met de voorstelling die hij zich van Xavier's moeder gevormd had en gelijk zij hem nog voor den geest stond. Het zal wel niemand verwonderen, als wij zeggen, dat zoo eenig spoor het loon zijner standvastigheid geweest was.

Dien dag echter zou hij niet geheel doelloos rondzwerven. Hij had eene aanwijzing, zeer zwak wel is waar, maar die toch genoegzaam was om zijn moed aan te wakkeren.

Wordt vervolgd.